

Med blick för naturen

2019-04-27 05.00 , uppdaterad 2019-04-27 15.47

Med blick för naturen

• Vårsolen lyser vit över Öresund och söderut, bortanför det glittrande vattnet, avtecknar sig silhuetten av slottet Kronborg. På en sten i strandkanten har Gunnar Tryggmo slagit sig ner med sitt skissblock. Det är en helt vanlig dag på jobbet för denne konstnär, känd för sina natur- och djurmotiv. Men rötterna finns i Kronoberg.

– Längtan till skogen går nog aldrig ur mig, säger han.

16/17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

Vårsolen lyser vit över Öresund och söderut, bortanför det glittrande vattnet, avtecknar sig silhuetten av slottet Kronborg. På en sten i strandkanten har Gunnar Tryggmo slagit sig ner med sitt skissblock. En helt vanlig dag på jobbet för denne konstnär, känd för sina natur- och djurmotiv. Men rötterna finns i Kronoberg.

– Längtan till skogen går nog aldrig ur mig, säger han.

Gunnar Tryggmo i sin ateljé i skånska Viken.

Det är några veckor före påsk och bråda dagar för Gunnar Tryggmo. Det är mycket som ska vara klart innan den årliga konstrundan bryter ut. Målningar ska färdigställas, det ska ramas in och donas. Dessutom väntar ett par utställningar i USA i höst, vilket innebär mycket arbete nu i vår.

I den ljusa ateljén, i anslutning till bostadshuset i Viken, hänger målningarna tätt, mest akvareller. Det är mycket fåglar, men också annat. Här finns rovdjur i Afrika och amerikanska bisonoxar, mörk småländsk granskog och savannens brända färger.

Naturintresset har nog alltid funnits där, liksom intresset för bilder.

– Förra året fick jag en teckning av en sädesärla som jag ritade när jag var fem. Den hade min farbror sparat. Han är själv hobbykonstnär och snappade tidigt upp mitt intresse. Han har betytt mycket för mig.

Ett tidigt minne är från en åhörardag.

– Syrran gick i ettan och jag fick följa med till skolan. Jag var fyra år och minns att jag satt och ritade tåg och att lärarna blev väldigt imponerade. Det var lite uppståndelse kring min teckning.

Gunnar Tryggmo växte upp på gården Sjöabro utanför Klavrestrom, nära Kronobergs högsta punkt Karryd. Om farfar väckte naturintresset så kommer den konstnärliga ådran från farmor.

– Hon var duktig på att teckna, hon vävde och handarbetade. Det finns en uppsjö av prylar kvar från hennes tid.

Första gången Gunnar fick chansen att ställa ut var han bara 13 år. Det var via ett studieförbund.

– Sedan rullade det på nästan varje år. Man fick något att jobba inför hela tiden och det var nyttigt. Min bildlärare på skolan i Braås, Jean Wilton, betydde också mycket för min konstnärliga utveckling.

Gunnar Tryggmos stora naturintresse avspeglas i hans konst.

Frågan var förstås om det skulle gå att leva på sin konst? Gunnars plan var därför att skaffa sig ett "riktigt" jobb – som bildlärare. Han flyttade till Skåne för att gå en förberedande konstnärlig utbildning på Sundsgården, söder om Helsingborg.

Det blev ingen fortsättning. Gunnar hamnade istället i reklamsvängen under några år. Det var innan digitaliseringen och allt gjordes för hand. Det gick åt massor av teckningar och blev därför, på sitt sätt, en nyttig skola.

Sedan dess har det varit konsten som gällt. Fast inte bara. Tillsammans med hustrun driver Gunnar också ett litet plastföretag som fräser specialdetaljer.

– Det känns bra att ha en bas för då blir man lite friare i det konstnärliga. Det är annars lätt att bli insnöad i sin egen lilla bubbla. Och så får man en massa idéer medan man sysslar med det andra. För mig är det en blandning som fungerar jättebra.

Även om Gunnar Tryggmo jobbar med olika tekniker så är det akvarellmåleriet som blivit hans signum. Och som sagt, mycket fåglar. Här hittar man våra vanligaste småfåglar, liksom sjöfåglar i kustlandskap och de småländska skogarnas fåglar.

– Det är lite en myt att man inte kan korrigerat något när man målar akvarell, säger han. Men man kan inte ändra de stora dragen. Och det är lätt att överarbata och döda en tavla. Hemligheten när man målar akvarell är att sluta i tid.

Känslan av lätthet är viktig, tycker han. Det ska vara aningen skissartat, åtminstone i någon del av motivet. På senare tid har han börjat laborera med bakgrunder som är lite mer abstrakta.

– Jag vill göra det lite svävande så att man som betraktare får tänka själv.

Målar man olja kan man pröva sig fram på duken, säger han. Akvarellen kräver ett annat förhållningssätt. Då måste man ha idén klar i huvudet och veta vad man vill.

Förebilder då? Lars Jonsson, förstås, nestorn bland svenska fågelmålare.

– Han skapade en hel genre och har blivit en förebild för alla naturmålare. Jag är också förtjust i Zorn, rent måleritekniskt. Mer än Liljefors, även om det var han som gjorde naturmåleriet känt utanför Sverige.

Gunnar Tryggmo gillar höstens vilsamma färger.

En och annan orre eller tjäder har det också blivit för Gunnar Tryggmo genom åren.

– Det är gamla klassiker jag alltid brunnit för även om motiven hunnit bli lite slitna. Det är lätt att tänka Hötorg och då får man göra en annan grej av det.

Motiven hittar Gunnar Tryggmo annars längs den nordvästskånska kusten och i barndomens landskap i Kronoberg.

– Min fru är också från Småland och vi trivs båda i närheten av skogen.

Han gillar de dagar vid havet som bjuder på dimma eller dis, särskilt ögonblicken då solen är på väg att bryta igenom. Han är också väldigt förtjust i den småländska hösten med sin vilsamma färgpalett.

– Sommaren däremot är en svår årstid. Det är solsken och glättigt och inte riktigt mina färger. Fast jag gillar vårens ljus precis innan det slår ut, speciellt om det varit snö och är lite lerigt. Den brända färgskalan i Afrika passar mig också väldigt bra.

Det har blivit flera resor dit de senaste åren vilket tavlorna i ateljén vittnar om. Där finns också motiv från den nordamerikanska naturen, tavlor som kommit till i samband med utställningar i USA. Sådana har det blivit nästa årligen det senaste decenniet och Gunnar har genom åren etablerat ett fruktbart samarbete med några gallerier där.

– Naturmåleriet är en stor genre i USA. Även om det inte är riktigt lika stort här hemma så är svenskarna ett naturälskande folk, vilket märks inte minst under konststrundan. Sedan kanske det inte alltid går hem hos konstkritikerna.

Akvareller är det som Gunnar Tryggmo helst målar.

Varje år gör han en resa till någon europeisk stad tillsammans med en grupp konstnärskollegor. Då tecknar han gator, torg och hus. Och människor förstås. Stilstudier av människor brukar det också bli när han är ute och reser och har någon timme att slå ihjäl på en flygplats. Då åker skissblocket fram.

Annars är han gärna utomhus och målar. Det finns något positivt i det stressmoment som uppstår när man måste snabba på för att fånga ett speciellt ljus, tycker han. Samtidigt ställs förstås andra krav när det handlar om att avbilda djur. Då är kameran till god hjälp och fotona fungerar som stöd för minnet när han jobbar i ateljén.

I höst ställer Gunnar Tryggmo ut i USA två gånger, dessutom i Markaryd i november. Kanske blir det så småningom ytterligare något i Kronoberg.

– Det var ett tag sen nu så jag har haft lite funderingar på det, säger han.

KORT OM

Gunnar Tryggmo

Ålder: 49 år.

Familj: Hustrun Anna, barnen Sebastian, Kristoffer och Filippa.

Bor: Hus i Viken.

Gör: Konstnär. "Är en typisk mångsysslare och väldigt mycket en hantverkare".

Intressen: Utförsåkning på skidor. Trivs med att vara ute i naturen, jagar och fiskar en del när han är på besök i Småland. Gillar att resa. Lite golf ibland.

Om att gå till riksfinal i Vi i femman 1981: "Det var en rolig och rätt hysterisk tid. En timme varje dag fick klasskompisarna ställa frågor till oss. Vi pluggade mycket aktuella ämnen och jag minns att jag skulle lära mig alla ministrar.

Vi kompletterade varandra i laget. En kunde massor om idrott, en annan var grym på geografi. Självisste jag en del om natur och fåglar.

När vi tävlade stod hela Braås stilla, inte en människa var ute. Det gick som på räls ända fram till finalen på Liseberg. Där mötte i Karlskrona som fullständig utskåpade oss. Vi hade inte en chans."